

„Izlet u nepoznato“ – već zbog samog naziva dovoljno privlačan i pun neočekivanih iznenađenja. Ne znamo kamo idemo i što nas sve čeka; na nama koji smo pošli bilo je samo da pripremimo ruksake, opremu i sebe same te se nađemo na dogovorenom mjestu, u centru Marije Bistrice. Stigli smo sa tri strane, iz Vrbovca, Križevaca i Zagreba, sjeli na jutarnju kavu u centru našeg najpoznatijeg marijanskog svetišta i od vodiča Željka Gubijana saznali da smo ustvari i stigli na odredište s kojeg i polazimo na izlet. Iako smo u razgovoru nagađali da nas nakon kave put možda vodi prema Ivanščici, Strahinjčici, Maceljskom gorju ili čak Medvednici(tu smo doduše djelomično bili u pravu, kasnije će se pokazati) Željko je odmah dao do znanja: Danas hodamo kružnu stazu oko Marije Bistrice pod nazivom „Staza za dušu i tijele“ koju je osmislio i obilježio pokojni član PD Grohot iz Marije Bistrice koji je o stazi napisao: *„Naziv obilaznice je inspiriran osjećajima i potrebom duše i tijela. Dolazite na ovu obilaznicu da bi prolazeći njome učinili dobro svome tijelu i kao i tisuće drugih našli duševni mir u Svetištu Majke Božje Bistričke. Hodajući obilaznicom, pogledom se osvrnite prema Mariji Bistrici i ostat će vam spoznaja da je ova obilaznica lijek za "dušu i tijele".* Da bi riječ rekel, petnaestak kilometara staze koja počinje ispod same Kalvarije, pa kroz šumu i vinograde vodi prema Podgorju Bistričkom(kroz koje mi Vrbovčani dolazimo kad idemo pješke na Bisticu iz Zeline), pa preko domišljato i simpatično napravljenog odmorišta i dalje kroz šume i pokraj klijeti i vinograda. Željko tada malo skreće sa staze i kao “krati put” ali ustvari nam sprema novo iznenađenje. Nismo ga pitali kako to da je na izlet poveo samo svoj podmladak, Luku i Deu a ne i suprugu Nataliju, no odgovor smo upravo dobili! U jednoj seljskoj hiži u Humu Bistričkom naišli smo na potpunu planinarsku okrepu u vidu hrane i pića a koju je pripremila upravo Natalija koja nas je tamo i dočekala, u kući svoje tete. Nakon predaha uz Natalijine delicije malo nas je teže bilo pokrenuti dalje ali natjerali smo se jer izlet još nije bio ni blizu kraja. Staza nas je dalje dovela do zanimljivog parka skulptura u kojem stotinjak kipova dočarava biblijske teme i život zagorskog sela i seljaka nekad i danas. Posebno je impresivan prikaz „Posljednje večere“. I nakon kraćeg odmora, stižemo i na polaznu točku, ispod Kalvarije u Mariji Bistrici. Krug je napravljen, 14,5 km hoda za malo više od 4 sata(uz brojne

pauze, naravno). Bio je to kraj lijepog pohoda bistričkom kružnom stazom ali ne i kraj izleta. Kratka vožnja do Gornje Stubice, predah uz Velebitsko pivo ispod Gupčeve lipe!! i još malo vožnje uzbrdo do etno sela „Dišeča starina“ u Slanom Potoku na sjevernim obroncima Medvednice. Ovo etno selo su na nekad zapuštenom zemljištu prije desetak godina uredile zajedničkim snagama i trudom udruge i pojedinci iz tog kraja. Ukratko, tamo treba doći i osjetiti duh starine u okruženju brojnih starina i detalja koji mirišu na prošla vremena. Još jedan izlet koji ne bumo tak brzo zaboravili.

Dražen Petrak